

2 ESO Música

Alfons Rovira

Octubre 2016

Contents

Prefaci	5
Unitat Didàctica 1	6
O. Introducció	6
1. Escriptura del so	6
Característiques del so	6

2. La interpretació expressiva	7
3. Al·leluia, de Georg Friedrich Händel	8
4. La música i la tecnologia	8
5. Analitzar els llenguatges per a representar sons	8
Unitat Didàctica 2: Guardar el so	10
0. Introducció	10
Cronologia	10
1. Gravar la nostra música	10
Aspectes tècnics	10
Qualitat en la interpretació	11
2. Improvisar i gravar	11
3. Potato head blues, de Louis Armstrong	11
4. Estudis de gravació del segle XXI	12
Seqüenciadors	12
Treballar amb un seqüenciador	12
Compondre en línia	12

5. Dissenyar un estudi de gravació	13
Unitat Didàctica 3: La música i els mitjans	14
0. Introducció	14
1. La música i la publicitat	14
Conceptes	15
El compàs	15
2. Sintonies i bandes sonores	15
3. El vals de les flors, de Piotr Ílitx Txaiovski	16
4. Música i mitjans de comunicació	16
Funcions dels mitjans	16
La música en els mitjans	17
5. Escriure una crítica musical	17
Unitat Didàctica 4: Música clàssica	18
0. Introducció	18
1. L'expressivitat clàssica	19

2. El compositor i la partitura	20
3. Guia d'orquestra de B. Britten	20
4. Partitures al vol	21
5. L'auditori	22

Prefaci

Aquest document ha estat produït per tal de facilitar l'estudi de l'assignatura de música de 2n d'ESO. Consta de recopilació d'una d'informació per tal de memoritzar millor el temari.

Aquesta obra està subjecta a una llicència de Reconeixement 4.0 Internacional de Creative Commons

Unitat Didàctica 1

0. Introducció

Notació: Codi que permet representar la música en un paper. Segle X.

Fonografia: Gravació i reproducció mecànica d'un so. Segle XX.

1. Escriptura del so

Les cultures musicals de la majoria de països del món són **àgrafes**, és a dir, no escriuen els sons musicals sobre el paper.

La **notación musical** és el resultat d'un procés que es va prolongar durant un cinc segles, del X al XV. La notació fa possible interpretar i analitzar obres compostes fa segles.

Característiques del so

El **so** és una vibració que es transmet a través de l'aire en forma d'ona.

El so musical es caracteritza per quatre **paràmetres** i una sèrie de **qualitats** pròpies de cada un.

Paràmetres	Qualitats
Altura	Agut o greu
Durada	Llarg o curt
Intensitat	Fort o suau
Timbre	So característic de l'instrument

2. La interpretació expressiva

En la interpretació sempre hi ha alguna cosa nova o imprevista.

Les **progressions melòdiques** són tècniques de construcció motiviques que consisteixen en prendre un model de més d'un element (melòdic o melòdic-harmònic) i repetir-lo pujant i baixant certs intervals.

3. Al·leluia, de Georg Friederich Händel

4. La música i la tecnologia

La relació entre música i tecnologia no és un fet recent.

Després de l'arribada de la tecnologia digital, els recursos que s'han posat al servei de la música són molt nombrosos:

- **Generadors de sons:** sintetitzadors.
- **Processadors d'àudio:** software.
- **Gravadors:** dispositius per capturar el so.
- **Reproductors de so:** dispositius per reproduir el so.

5. Analitzar els llenguatges per a representar sons

Les **partitures** són representacions gràfiques de la música.

Proporcionen informació sobre:

- Els **sons** que componen una determinada peça,
- Les **qualitats** d'aquests sons,

- Deixen **pautes** per interpretar-la.

Unitat Didàctica 2: Guardar el so

0. Introducció

Cronologia

1877 - Fonògraf: Tomas Alba Edison 1887 - Gramòfon: Emile Berliner 1920 - Amplificació elèctrica i el micròfon 1945 - Long Play, disc de vinil 1958 - Gravacions estereofòniques 1963 - Cassetts 1982 - Gravacions digitals, CD

1. Gravar la nostra música

Aspectes tècnics

- Lloc: millor que no s'hi haja soroll.
- Amortiguar el so amb cortines en 3 parets, grabar el so el el costat no amortiguat.
- Situar prop l'aparell enregistrator, però que no es senta el fregament dels dits.

Qualitat en la interpretació

Cal tenir en compte:

- **Pulsació:** aconseguir regularitat.
- **Tempo:** velocitat.
- **Ritme:** distintes durades que es donen.

2. Improvisar i gravar

La improvisació és la base de molts estils musicals del passat i del present.

Improvisar és inventar la música sobre la marxa, alhora que s'interpreta.

La improvisació és una cosa **efímera**, és a dir, fugaç i difícil de reproduir, gravar-la ens pot ser de gran utilitat.

3. Potato head blues, de Louis Armstrong

1927 - Exemple del *jazz* anomenat estil **dixeland** en què, a partir d'una estructura bàsica de 32 compassos, cada un dels intèrprets improvisa creant una textura molt rítmica i festiva.

4. Estudis de gravació del segle XXI

Seqüenciadors

Un **seqüenciador** és un programa informàtic amb què un únic compositor-intèrpret pot crear, gravar, reproduir i editar una peça musical.

És possible bravar sons sense tocar cap instrument ni cantar. Cal combinar els **samples**, *mostres sonores* que consisteixen en fragments rítmics, melòdics o harmònics ja preparats per fer-los servir en qualsevol gravació.

Treballar amb un seqüenciador

- **Gravar:** El músic enregistra cada instrument en una **pista**.
- **Editar:** Modificació de la pista.
- **Mesclar:** Pistes agrupades en una única audició final. Ajustar el volum, l'equalització (igualar sonoritats dels instruments), el panoràmic (per a determinar què s'escoltarà pel canal dret i esquerre), agregar efectes sonors, etc.

Compondre en línia

Crear música a través d'internet.

5. Dissenyar un estudi de gravació

Un **estudi de gravació** és una instal·lació dissenyada perquè es pugui fer-hi tota mena de gravacions de so.

Requereix unes condicions acústiques especials:

- Aïllament acústic
- Espai
- Material tècnic
- Ventilació

Unitat Didàctica 3: La música i els mitjans

0. Introducció

1906 - **Ràdio**: Va començar la transmissió sense restriccions de la música. 1956 - **Televisió**: Ha utilitzat la música en els seus programes des del principi. 1990 - **Internet**: Generalització de la música al mercat domèstic.

1. La música i la publicitat

Des de l'inici de les emissions es fa servir la música en sintonies d'obertura i tancament de programres, falques, fons musicals i publicitaris.

La publicitat utilitza la música amb aquesta intencionalitat:

- **Música pop i rock**: Anuncis adreçats al mercat juvenil.
- **Èxits del passat**: Productes per als adults.
- **Música clàssica**: Artícles de luxe.
- **Música Jazz**: Per donar sensació de modernitat.

Conceptes

Jingles: Melodies compostes per als anuncis publicitaris.

Eslògan: Titular de l'anunci, frase breu i en llenguatge viu i directe que tracta de resumir el missatge d'una manera que impacte l'espectador.

El compàs

Compàs: Divisió regular del temps musical mitjançant l'alternança de pulsacions accentuades i no accentuades.

Pulsació: Accentuació d'un temps en un compàs, normalment el primer. En un compàs, la primera pulsació o temps, s'anomena **temps fort**, totes les demés s'anomenen **temps dèbils**.

2. Sintonies i bandes sonores

Dansa. Els vals

El **vals** és una dansa que utilitza el compàs de **3/4** com a característica essencial.

3. El vals de les flors, de Piotr Ílitx Txaikovki

El vals de les flors pertany al primer dels dos actes del popular ballet *El trencanous*.

4. Música i mitjans de comunicació

Funcions dels mitjans

- Informar
- Entretindre
- Educar
- Formar opinió

La música en els mitjans

Segons els tipus d'esdeveniments, la música té una funció en un context determinat.

Tipus d'esdeveniments	Funció	Context
No musicables	Referencial	Notícies
Musicalitzats	Funcional	Ambientació Ràdio - TV
Musicals divulgatius	Forma part d'un programa	Actuacions Ràdio - TV
Musicals integrats	És el tema del programa	Radio - TV musicals

5. Escriure una crítica musical

La **crítica** és un tipus de redacció en què l'autor expressa la seua opinió, és a dir, fa una valoració personal sobre una manifestació artística (una exposició, una pel·lícula de cine, un concert, una estrena teatral...). Solen ser escrites per professionals en cada una de les arts.

Unitat Didàctica 4: Música clàssica

0. Introducció

L'orquestra com a conjunt permanent s'estableix a partir del segle XVIII.

L'orquestra moderna agrupa els instruments per famílies o seccions. Aquestes seccions són quatre:

- Corda
- Vent de fusta
- Vent de metall
- Percusió

1. L'expressivitat clàssica

La diferència entre un bon i un mal intèrpret també es pot apreciar en la capacitat que té per distingir **matissos** d'intensitat entre els passatges d'una obra.

Utilitzem els matissos per mostra la intensitat dels sons.

El matis s'escriu davall el pentagrama i s'indica utilitzant termes italians. Quan es pretén que la intensitat canvie de forma gradual, s'indica mitjançant els reguladors.

- Crescendo: augmenta la intensitat.
- Diminuendo: disminueix la intensitat.
- Doble regulador: varia gradualment.

Matisos principals:

- Fortíssimo
- Forte
- Mezzoforte
- Piano
- Pianíssimo

2. El compositor i la partitura

El **compositor** és la figura centra, és l'autor o creador de la música, i es serveix de l'escriptura per assenyalar, tan exactament com li és possible cada detall de l'obra.

L'**intèrpret** s'ha d'ajustar, tant com puga, a les instruccions del compositor expressades per mitjà de la partitura.

3. Guia d'orquestra de B. Britten

4. Partitures al vol

Antigament, el procés de transcripció costava molt. Mentre arribaven les partitures calia fer xicotets fragments anomenats **particel·les**.

Un **editor de partitures** permet escriure música. Una vegada creada es poden realitzar tota mena de funcions d'edició, visualització, reproducció i impressió, així com generar formats compatibles amb altres programes.

Es poden publicar en una pàgina web o en un blog.

També, la partitura pot haver estat creada col·lectivament per un grup de persones.

A internet es poden trobar partitures de molts tipus, des d'una tablatura de guitarra a una obra simfònica.

5. L'auditori

Un **auditori** és un espai destinat a celebrar-hi concerts, recitals, conferències, col·loquis o altres actes, dirigits al públic.